

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 170/24
26.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Растка Поповића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 Кривичног законика и др, одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву Кт бр. 573/19 од 16.01.2024. године и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Драгина, изјављених против пресуде Основног суда у Панчеву К бр. 640/19 од 18.12.2023. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 26.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I Усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Панчеву К бр. 640/19 од 18.12.2023. године, у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, на основу одредбе члана 4, 42, 45, 54 Кривичног законика, окривљеном АА због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 Кривичног законика, за које је тачком 1 изреке првостепене пресуде оглашен кривим, претходно утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) године, а због извршења кривичног дела крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика, за које је тачком 3 изреке првостепене пресуде оглашен кривим, претходно утврђује казну затвора у трајању од 1. (једне) године и 8 (осам) месеци, те окривљеног АА, даљом применом одредбе члана 60 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Драгина, **ОДБИЈА** као неоснована и ожалбена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

II Поводом жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Драгина, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Панчеву К бр. 640/19 од 18.12.2023. године, тако што Апелациони суд у Београду према окривљеном АА, са личним

подацима као у изреци првостепене пресуде,

На основу одредбе члана 422 тачка 3 ЗКП

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

Дана 09.12.2019. године, у ..., у стању у коме је био способан да схвати значај свога дела и био способан да управља својим поступцима, туђу покретну ствар коју је нашао противправно присвојио у намери да њеним присвајањем себи прибави противправну имовинску корист, тако што је у кладионици “...” која се налази у улици ..., на столу пронашао и присвојио мобилни телефон марке “Самсунг Галакси Ј6”, вредности од око 15.000,00 динара, власништво оштећеног ББ из ..., при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

-чиме би извршио кривично дело утаја из члана 207 став 5 Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 640/19 од 18.12.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 2. (две) године и 2 (два) месеца, кривичног дела утаја из члана 207 став 5 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) месеци и кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 1. (једне) године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 7 (седам) месеци. Оштећени ББ је ради остваривања истакнутог имовинскоправног захтева упућен на парницу, а окривљени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка за које је одлучено да падају на терет буџетских средстава суда и обавезан је да надокнади трошкове оштећеном на име заступања путем пуномоћника, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против ове пресуде, благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Панчеву Кт бр. 573/19 од 16.01.2024. године, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеном изрекне казну у дужем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Драгин Зоран, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду укине и предмет врати првостепеном суду ради допуне доказног поступка и доношења нове законите пресуде или да у односу на оштећеног ВВ изврши

преквалификацију кривичног дела и уместо разбојништва из члана 206 став 1 КЗ окривљеног огласи кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203 КЗ и за ово дело изрекне нижу временску казну, а потом и нижу јединствену казну затвора.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драгин Зоран, изјавио је и одговор на жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву у коме је оспорио њене наводе и предложио суду да је одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж бр. 182/24 од 14.02.2024. године, изнео предлог да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу Основног јавног тужилаштва у Панчеву и пресуду преиначи на у тој жалби предложен начин, а жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио целокупне списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је, по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду и наводе изјављеног одговора на жалбу, те наводе јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, нашао да треба одлучити као у изреци ове пресуде.

У жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Драгина, пресуда се спори наводима о томе да је суд погрешно поклатио веру исказу оштећеног ВВ у делу у коме је, насупрот одбрани окривљеног АА да према оштећеном није применио силу ни претњу, оштећени пред судом објаснио да је окривљени према њему употребио силу у циљу одузимања покретне ствари односно мобилног телефона, као и претњу да ће напасти на његов живот рекавши да код себе има хладно оружје. У жалби је истакнуто да је окривљени признао извршење друга два кривична дела која су му стављена на терет и није логично да у погледу кривичног дела извршеног на штету ВВ учини изузетак, те да се у његовим радњама стичу елементи кривичног дела крађа из члана 203 КЗ, а не разбојништва из члана 206 став 1 КЗ за које је оглашен кривим.

Супротно цитираним жалбеним наводима браниоца окривљеног, ожалбена пресуда је у овом делу јасна и разумљива, а суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, због чега цитирани жалбени наводи нису имали утицаја на одлучивање овог суда.

Наиме, првостепени суд је, према налажењу овог суда, правилном и свестраном оценом свих изведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, те правилно није прихватио наводе окривљеног да није применио силу нити претњу према оштећеном ВВ, већ да му је оштећени сам рекао да узме његов телефон из џепа, правилно ценећи да је тако дата одбрана усмерена на ублажавање кривице за ово кривично дело. Правилан је закључак првостепеног суда да опис догађаја који даје окривљени јесте сагласан са исказом оштећеног у делу у ком је рекао да је критичном приликом срео оштећеног, да га је

питао да му да свој мобилни и да је оштећени то одбио, као и у делу да је окривљени оборио оштећеног на земљу, након чега му је и узео мобилни телефон. Међутим, чињенице везане за примену силе и претње, те наводе окривљеног упућене оштећеном да код себе има хладно оружје које је и показао, суд је правилно утврдио из исказа оштећеног, који је правилно ценио као истинит, закључујући да нема разлога за сумњу у веродостојност овог доказа јер је оштећени ВВ био искрен и доследан у свом казивању, те свој исказ није мењао ни на главном претресу након протеча времена од самог критичног догађаја. Наиме, на главном претресу оштећени је поновио да му је окривљени рекао да код себе има хладно оружје, да он није видео о ком оружју се ради, али да је реч о предмету који је личио на нож односно на дршку ножа који је био усмерен према оштећеном.

Првостепени суд је, имајући у виду и навод оштећеног да му је окривљени задао ударац, и то најпре у ногу, а затим затвореном шаком у пределу лица, након чега је оштећени пао на тло, а окривљени му из цепа узео телефон, правилно закључио да је оваквим радњама окривљени претио да ће непосредно напасти на живот и тело оштећеног, те да је према оштећеном и употребио силу у намери прибављања противправне имовинске користи, те је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио закон и, супротно цитираним жалбеним наводима браниоца, окривљеног АА правилно огласио кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ.

Испитујући пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је правилно, као олакшавајуће околности на страни окривљеног, ценио делимично признање кривичног дела разбојништво и потпуно признање кривичног дела крађа за које је оглашен кривим, чиме је допринео утврђењу чињеничног стања и бржем окончању предметног кривичног поступка, те околност да је окривљени лошег материјалног стања, без покретне и непокретне имовине, док је правилно, као отежавајућу околност, ценио ранију вишеструку осуђиваност окривљеног, посебно за истоврсна кривична дела, те околност да је код окривљеног очигледно створен образац криминогеног понашања из области имовинског криминалитета, као и чињеницу да је окривљени раније осуђиван и за кривична дела са елементима насиља.

Међутим, основано је изјављеном жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Панчеву указано овом суду да је првостепени суд правилно утврђеним отежавајућим околностима односно вишеструкој ранијој осуђиваности окривљеног, између осталог, и за истоврсна кривична дела, дао неадекватан значај, што је резултирало сувише благом кривичном санкцијом.

Поново ценећи утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности, дајући им адекватан значај, Апелациони суд у Београду је ожалбену пресуду преиначио тако што је окривљеном АА због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело крађа из члана

203 став 1 КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од 1. (једне) године и 8 (осам) месеци, те га, даљом применом одредбе члана 60 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци.

Према ставу овог суда, овако одмерена казна адекватна је како тежини извршених кривичних дела, тако и личности окривљеног као њиховог извршиоца, и њоме ће се довољно утицати на окривљеног да убудуће не чини оваква и слична кривична дела односно постићи ће се сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција предвиђене одредбом члана 4 и 42 КЗ, у ком смислу је, усвајањем жалбе јавног тужиоца, ожалбена пресуда у делу одлуке о казни и преиначена.

Следом реченог, жалбени наводи браниоца окривљеног о томе да је окривљени строго кажњен, да суд није довољан значај дао датом признању и чињеници да су кривична дела извршена у стању нужде ради прибављања средстава за преживљавање, а не из обести нити у намери стварања било каквог обрасца недозвољеног понашања оцењени су као неосновани.

Најзад, тачком 2 изреке ожалбене пресуде окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207 став 5 КЗ, за које кривично дело је запређена новчана казна или затвор до једне године. Будући да је окривљеном оптужним актом јавног тужиоца стављено на терет да је ово кривично дело извршио дана 09.12.2019. године, то је, сходно одредби члана 103 тачка 6 КЗ и 104 став 6 КЗ, за ово кривично дело дана 09.12.2023. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, па је, на основу одредбе члана 422 тачка 3 ЗКП, пресуда преиначена у односу на кривично дело утаја из члана 207 став 5 КЗ на тај начин што је према окривљеном АА оптужба одбијена.

Следствено претходном, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 457 и члана 459 ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић